

Dosarul nr.3ra-1142/21
2-19126060-01-3ra-26102021

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani (jud: A. Paniș)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud: A. Minciuna, I. Muruianu, E. Palanciuc)

Î N C H E I E R E

23 februarie 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Tamara Chișca-Doneva
Iurie Bejenaru
Aliona Miron

examinând admisibilitatea recursului depus de Societatea cu Răspundere Limitată „Cezar-Grup”,

în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Cezar-Grup” împotriva Serviciului Fiscal de Stat cu privire la anularea actelor administrative,

împotriva deciziei din 07 iulie 2021 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul depus de Societatea cu Răspundere Limitată „Cezar-Grup” și s-a menținut hotărârea din 29 mai 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani,

c o n s t a t ă :

La 31 iulie 2019, SRL „Cezar-Grup” a depus cerere de chemare în judecată, în procedura, contenciosului administrativ împotriva Serviciului Fiscal de Stat cu privire la anularea actelor administrative.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că în temeiul deciziei nr. 45180/05 din 05 aprilie 2019 privind inițierea controlului fiscal, în perioada 08 aprilie 2019 – 18 aprilie 2019, inspectorii fiscali ai Direcției control fiscal post operațional nr.5 din cadrul Direcției generale administrare fiscală mun. Chișinău au efectuat controlul fiscal la fața locului prin metoda verificării tematice la SRL „Cezar-Grup”, privind impozitul pe venit reținut din plățile salariale, contribuțiile de asigurări sociale de stat obligatorii virate de angajatori, contribuțiile individuale de asigurări sociale de stat obligatorii virate de angajați, primele de asigurări obligatorie de asistență medicală în formă de contribuție procentuală la salariu și la alte recompense, achitate de angajatori și angajați pentru perioada 01 ianuarie 2018 – 28 februarie 2019.

A indicat că în urma controlului fiscal efectuat, Serviciul Fiscal de Stat a întocmit la 18 aprilie 2019 actul de control nr.5-692922 prelungit pe formularul nr.5-692923.

Nefiind de acord cu concluziile expuse în actul de control, la 03 mai 2019 a înaintat Direcției Generale Administrare Fiscală mun. Chișinău dezacord, considerând că constatările conținute în acesta nu corespund realității și sunt lipsite de suport juridic.

Prin decizia nr.120/928 din 17 mai 2019 a Serviciului Fiscal de Stat a dispus încasarea din contul său a impozitului pe venit reținut din salariu, prime de asigurare obligatorie de asistență medicală, contribuții de asigurări sociale de stat obligatorii în sumă totală de 92 982 de lei, a majorării de întârziere în mărime de 19 140 de lei și a amenzii în sumă de 19 970 de lei.

Reclamanta a notat că la 14 iunie 2019 s-a adresat Serviciului Fiscal de Stat cu contestație împotriva deciziei nr. 120/928 din 17 mai 2019, solicitând anularea deciziei de aplicare a sancțiunilor fiscale din 17 mai 2019.

Însă prin decizia nr.210 din 27 iunie 2019 a Serviciului Fiscal de Stat, care i-a fost notificată la 03 iulie 2019, contestația sa a fost respinsă.

Reclamanta consideră că actele administrative contestate sunt neîntemeiate și pasibile de a fi anulate, deoarece în cadrul efectuării controlului fiscal a prezentat inspectorilor fiscali contractele individuale de muncă, tabelele de pontaj, borderourile de calcul a salariului, registrele contabile, dările de seamă fiscale.

În viziunea reclamantei nu există nicio îndoială că în cadrul societății cu răspundere limitată „Cezar-Grup” ar exista o „lipsă de contabilitate” sau că aceasta este ținută „neconform”, cu atât mai mult, că potrivit răspunsului Inspectoratului Muncii nr.833 din 26 iunie 2019, evidența timpului de muncă în conformitate cu prevederile art.106 din Codul muncii este asigurată de către angajator în baza tabelului de pontaj.

A notat că nu cunoaște din care considerente tabelul de pontaj prezentat grupului de control, nu a fost reținut la calcularea timpului efectiv lucrat de către angajați (inclusiv în orele de noapte), acest fapt nu i s-a adus la cunoștință și nici nu și-a găsit reflectare în niciunul din actele administrative contestate.

Consideră că Serviciul Fiscal de Stat contrar prevederilor art.189 alin.(2) din Codul fiscal a optat în cadrul controlului pentru „surse indirecte” și anume explicațiile preluate de la 79 de angajați, conținutul cărora nu a fost adus la cunoștința întreprinderii și care, la rândul său, nu a fost reflectat nici în actul de control și nici în actele administrative contestate. Or, pentru toate sumele achitate către salariați, aceștia semnează documentele primare.

Mai mult, conform contractului individual de muncă, mărimea salariului a fost în prealabil coordonată cu fiecare salariat în parte, iar numărul de ore lucrate de salariați sunt reflectate în tabelul de pontaj (inclusiv orele suplimentare și de noapte).

Cu atât că, plângeri din partea salariaților privind necorespunderea orelor efectiv lucrate cu numărul de ore reflectate în tabelele de pontaj nu au fost înregistrate, susținând că salariaților li s-a achitat salariul potrivit numărului de ore efectiv lucrate, în mărimea salariului de funcție ce li se cuvenea.

Reclamanta a reiterat că recalcularea fondului de salarizare făcută de grupul de control de fapt depășește atribuțiile legale de care dispun serviciile fiscale, deoarece stabilirea mărimii salariilor ține în exclusivitate de atribuțiile angajatului și patronului, cu respectarea minimului stabilit de legislație.

În opinia reclamantei niciunul din salariile de funcție reflectate atât în schema de încadrare, cât și în contractul individual de muncă nu se plasează sub limita minimă stabilită de legislator.

Prin urmare, la audierea angajaților de către grupul de control, nu s-a luat în considerare faptul că unii din aceștia, în special cei cu care au fost întrerupte raporturile de muncă, ar putea dispune de emoții negative față de administrația întreprinderii, iar declarațiile făcute de aceștia pot intenționat afecta imaginea angajatorului în cadrul controlului efectuat.

A precizat că nu există confirmare a faptului că la audierea angajaților respectivi, aceștia au fost preîntâmpinați despre răspunderea pentru prezentarea de date intenționat false, în cadrul controlului efectuat, fiind omis să se ia în calcul specificul serviciilor prestate de către întreprindere (alimentația publică), unde pe lângă câștigul pe care angajații îl primesc de la angajator sub formă de salarii și premii, aceștia mai dispun de câștiguri suplimentare sub formă de „bacșiș”, lăsate direct de către clienții mulțumiți de deservire. Aceste „câștiguri” nu pot constitui obiect pentru reținerea de către contribuabil a unor impozite și prime.

Unica probă adusă de organul fiscal în susținerea acuzațiilor aduse sunt explicațiile angajaților, care nu au fost aduse la cunoștința sa, în aceste circumstanțe, o analiză a „orelor de noapte” efectuate de Serviciul Fiscal de Stat pentru unii angajați reflectă cel puțin următoarele discrepanțe: la orele de noapte calculate de entitate pe parcursul perioadei de verificate în mărime de 10 772 de ore, Serviciul Fiscal de Stat a mai calculat suplimentar 4 058 de ore.

De asemenea, la efectuarea „recalculării”, contrar prevederilor art.159 din Codul muncii, adaosul calculat pentru orele de noapte a constituit nu 0,5 din salariul funcției (conform contractelor individuale de muncă, încheiate cu angajații), ci tocmai 1,5. Au fost adăugate ore de noapte minorilor, femeilor gravide, persoanei cu dizabilități de gradul II, etc., deși în conformitate cu prevederile art.103 alin.(5), art.250 alin.(4) și art.255 alin (1) din Codul muncii, atragerea acestora la munca de noapte este interzisă. Pentru unii angajați „recalcularea” a fost făcută pentru întreaga perioadă supusă controlului, fără a se lua în calcul că aceștia au fost angajați în perioade diferite controlului.

A evidențiat că contractul individual de muncă este semnat la 23 august 2018, iar în Anexele 1 - 7 din Actul de control, XXXXX, figurează ca angajat și în perioada ianuarie - iulie 2018; ore de noapte au fost adăugate și contabilei-șef, XXXXX, care în virtutea funcției deținute nu a avut nici un motiv să presteze munca de noapte, cu atât mai mult că, dispune de gradul II de dizabilitate; de către inspectorii fiscali nu au fost verificate contractele individuale de muncă, cererile suplimentare depuse de către angajați în partea ce ține de micșorarea numărului de ore (trecerea de la durata de 8 ore la 4 ore, cum ar fi în cazul angajatei XXXXX), orele de noapte au fost stabilite arbitrar fără a se lua drept bază tabelul de pontaj completat de către angajator.

Referitor la angajatul XXXXX (conducător auto), acesta la demisionare a primit peste 7 000 de lei, însă, din actul de control rezultă că acesta a declarat 6 000 de lei, iar calculele au fost efectuate reieșind din salariul de 9 000 de lei.

Cele indicate sunt doar o parte din calculele eronate prezentate de Serviciul Fiscal de Stat, care în mod vădit nu corespund realității, fapt ce a fost adus la cunoștința organului fiscal prin înaintarea contestației.

Pe lângă acestea, Serviciul Fiscal de Stat a recunoscut parțial „admiterea unor erori”, însă contrar logicii potrivit căreia erorile urmau a fi excluse, a menținut actul administrativ contestat fără careva modificări.

În contextul enunțat, SRL „Cezar-Grup” a solicitat admiterea acțiunii, și anularea deciziilor emise de către Serviciului Fiscal de Stat nr.210 din 27 iunie 2019 „Pe marginea contestației împotriva deciziei nr.120/928 din 17 mai 2019, emisă de către Direcția generală administrare fiscală mun.Chișinău” și nr.120/928 din 17 mai 2019 „Asupra cazului de încălcare a legislației comisă de SRL „Cezar-Grup”.

Prin hotărârea din 29 mai 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani a fost respinsă ca neîntemeiată acțiunea în contencios administrativ depusă de SRL „Cezar-Grup”.

La 19 iunie 2020 SRL „Cezar-Grup” a depus apel nemotivat împotriva hotărârii primei instanțe (f.d. 98).

La 04 septembrie 2020, prin intermediul poștei electronice, Curtea de Apel Chișinău a notificat la adresa electronică a reprezentantului SRL „Cezar-Grup”, Avornicița Vadim: XXXXX, copia hotărârii integrale din 29 mai 2020, indicată în cererea de apel nemotivată (f.d. 98, 115).

La 06 octombrie 2020 SRL „Cezar-Grup” a prezentat motivarea apelului, solicitând casarea integrală a hotărârii din 29 mai 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani, cu emiterea unei decizii noi de admitere a acțiunii (f.d. 118).

Prin decizia din 07 iulie 2021 a Curții de Apel Chișinău a fost respins apelul depus de SRL „Cezar-Grup” și s-a menținut hotărârea din 29 mai 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani.

Fiind investite cu judecarea cauzei, prima instanță și instanța de apel au motivat soluțiile prin faptul că în rezultatul controlului fiscal efectuat la 18 aprilie 2019 la contribuabilul SRL „Cezar-Grup”, inspectorii fiscali au întocmit Actul de control nr.5-692922, prelungit pe formularul nr.5-692923, în conținutul căruia au indicat următoarele concluzii și propuneri: în rezultatul verificării respectării legislației fiscale la SRL „Cezar-Grup” s-a recalculat fondul de salarizare în mărime totală de 205 594 de lei, inclusiv pentru perioada fiscală L/01/2018 – 12 075 de lei, L/02/2018 – 12 528 de lei, L/03/2018 – 12 957 de lei, L/04/2018 – 13 285 de lei, L/05/2018 – 14 397 de lei, L/06/2018 – 17 205 lei, L/07/2018 – 15 331 de lei, L/08/2018 – 17 338 de lei, L/09/2018 – 14 225 de lei, L/10/2018 – 17 592 de lei, L/11/2018 – 13 525 de lei, L/12/2018 – 15 068 de lei, L/01/2019 – 16 203 lei și L/02/2019 – 13 865 de lei, reieșind din explicațiile angajaților și foștilor angajați acumulate în cadrul controlului, regimul de muncă (inclusiv a orelor lucrate pe timp de noapte) a subdiviziunilor pentru ultima perioadă fiscală L/04/2019, prezentate, benzile mașinilor de casă și control și salariul minim stabilit prin Hotărârea Guvernului nr. 165 din 9 martie 2010, și ca rezultat s-a constatat:

- diminuarea impozitului pe venit reținut din plățile salariale în sumă totală de 18 668 de lei, inclusiv pentru perioada fiscală L/01/2018 – 923 de lei, L/02/2018 – 877 de lei, L/03/2018 – 985 de lei, L/04/2018 – 930 de lei, L/05/2018 – 1 086 de lei, L/07/2018 – 1151 de lei, L/08/2018 – 1 281 de lei, L/09/2018 – 1 003 lei, L/10/2018 – 2 111 lei,

L/11/2018 – 1 623 de lei, L/12/2018 – 1 808 lei, L/01/2019 – 1 944 de lei și L/02/2019 – 1664 de lei;

- diminuarea contribuțiilor de asigurare socială de stat obligatorii datorate de angajator în sumă totală de 29 478 de lei – 23 %, 13 726 de lei – 18%, inclusiv pentru perioadele fiscale: (23%), inclusiv pentru perioadele fiscale L/01/2018 – 2 777 de lei, L/02/2018 – 2881 de lei, L/03/2018 – 2 980 de lei, L/04/2018 – 3 056 de lei, L/05/2018 – 3 311 lei, L/06/2018 – 3 957 de lei, L/07/2018 – 3 526 de lei, L/08/2018 – 3 988 de lei, L/09/2018 – 3 272 de lei; (18%), inclusiv pentru perioadele fiscale L/10/2018 – 3 311 lei, L/11/2018 – 2 435 de lei, L/12/2018 – 2 712 lei, L/01/2019 – 2 917 lei și L/02/2019 – 2 496 de lei;

- diminuarea contribuțiilor individuale de asigurare socială de stat obligatorii datorate de angajați în sumă totală de 12 336 de lei (6%), inclusiv pentru perioadele fiscale L/01/2018 – 725 de lei, L/02/2018 – 752 de lei, L/03/2018 – 777 de lei, L/04/2018 – 797 de lei, L/05/2018 – 864 de lei, L/06/2018 – 1 032 de lei, L/07/2018 – 920 de lei, L/08/2018 – 1 040 de lei, L/09/2018 – 854 de lei, L/10/2018 – 1 056 de lei, L/11/2018 – 812 lei, L/12/2018 – 904 lei, L/01/2019 – 972 de lei și L/02/2019 – 832 de lei;

- diminuarea primelor de asigurare obligatorie de asistență medicală datorate de angajator și angajați în sumă totală de 18 504 lei, inclusiv pentru perioadele fiscale L/01/2018 – 1 087 de lei, L/02/2018 – 1 128 de lei, L/03/2018 – 1 166 de lei, L/04/2018 – 1 196 de lei, L/05/2018 – 1 296 de lei, L/06/2018 – 1 548 de lei, L/07/2018 – 1 380 de lei, L/08/2018 – 1 560 de lei, L/09/2018 – 1 280 de lei, L/10/2018 – 1 583 de lei, L/11/2018 – 1 217 lei, L/12/2018 – 1 356 de lei, L/01/2019 – 1 456 de lei și L/02/2019 – 1 248 de lei.

Neplata în termenele stabilite de legislația la buget a impozitului pe venit din salariu, a contribuțiilor de asigurări sociale de stat datorate de către angajator și angajați și a primelor de asigurare obligatorie de asistență medicală datorate de angajator și angajați; prezentarea cu date neveridice a dărilor de seamă privind reținerea impozitului pe venit, a primelor de asigurare obligatorie de asistență medicală și a contribuțiilor de asigurări sociale de stat obligatorii calculate pentru perioadele fiscale L/01/2018- L/02/2019, fapte ce au generat obligații suplimentare față de buget (f.d.13-17).

Nefiind de acord cu concluziile expuse de Serviciul Fiscal de Stat în Actul de control fiscal, la 03 mai 2019, SRL „Cezar-Grup” a depus un dezacord împotriva acestuia.

Prin decizia Serviciului Fiscal de Stat nr. 120/928 din 17 mai 2019 asupra cazului de încălcare a legislației comisă de SRL „Cezar-Grup”, s-a încasat la buget sumele impozitelor și taxelor, calculate în rezultatul controlului:

- 18 668 de lei impozit pe venit reținut din salariu pentru perioadele fiscale L/01/2018 - L/02/2019;

- 43 474 de lei contribuții de asigurări sociale de stat obligatorii pentru perioadele fiscale L/01/2018 - L/02/2019;

- 12 336 de lei contribuții individuale de asigurări sociale pentru perioadele fiscale L/01/2018 - L/02/2019;

- 18 504 lei prime de asigurare obligatorie de asistență medicală pentru perioadele fiscale L/01/2018 - L/02/2019. S-a încasat la buget majorare de întârziere calculată în rezultatul controlului, conform prevederilor art.228 alin.(2) din Codul fiscal, în mărime de 1 151 de lei, pentru neachitarea impozitului pe venit reținut din salariu pentru perioadele

fiscale L/01/2018- L/02/2019. S-a încasat la buget majorare de întârziere calculată în rezultatul controlului fiscal conform prevederilor art.30 din Legea cu privire la mărimea și termenele de achitare a primelor de asigurare obligatorii de asistență medicală în mărime de 4 335 lei, pentru neachitarea în termen a primelor de asigurare obligatorie de asistență medicală pentru perioadele fiscale L/01/2018- L/02/2019. S-a încasat la buget majorarea de întârziere calculată în rezultatul controlului fiscal conform prevederilor art.9 alin.(3) din Legea bugetului asigurărilor sociale de stat pe anul 2018, art.7 alin.(1) din Legea bugetului asigurărilor sociale de stat pe anul 2019 în mărime de: 10 763 de lei pentru neachitarea în termen a contribuțiilor de asigurări sociale de stat obligatorii pentru perioadele fiscale L/01/2018-L/02/2019 și în mărime de 2 891 de lei pentru neachitarea în termen a contribuțiilor individuale de asigurări sociale de stat obligatorii pentru perioadele fiscale L/01/2018- L/02/2019. S-a aplicat pentru încălcările legislației:

- 3 734 de lei, amendă conform prevederilor art.261 alin.(4) din Codul fiscal pentru diminuarea impozitului pe venit reținut din salariu, prin prezentarea către Serviciul Fiscal de Stat a dărilor de seamă cu informații sau date neveridice pentru perioadele fiscale L/01/2018- L/02/2019;

- 3 701 lei, amendă pentru diminuarea primelor de asigurare obligatorie de asistență medicală, pentru perioadele fiscale L/01/2018-L/02/2019, conform prevederilor art.261 alin.(4) din Codul fiscal;

- 1 487 de lei, amendă pentru diminuarea contribuțiilor de asigurări sociale de stat obligatorii pentru perioadele fiscale L/01/2018-L/02/2019, conform prevederilor art. 9 alin. (7) din Legea bugetului asigurărilor sociale de stat pentru anul 2018;

- 388 de lei, amendă pentru diminuarea contribuțiilor individuale de asigurări sociale pentru perioadele fiscale L/01/2018- L/02/2019, conform prevederilor art.9 alin.(7) din Legea bugetului asigurărilor sociale de stat pentru anul 2018;

- 2 745 de lei, amendă pentru diminuarea contribuțiilor de asigurări sociale de stat obligatorii pentru perioadele fiscale L/01/2018-L/02/2019, conform prevederilor art.261 alin.(4) din Codul fiscal;

- 915 lei, amendă pentru diminuarea contribuțiilor individuale de asigurări sociale de pentru perioadele fiscale L/10/2018-L/02/2019, conform prevederilor art.261 alin.(4) din Codul fiscal;

- 7 000 de lei, conform prevederilor art.260 alin.(1) din Codul fiscal pentru nerespectarea modului de întocmire și prezentare a dărilor de seamă privind reținerea impozitului pe venit, a primelor de asigurare obligatorie de asistență medicală și a contribuțiilor de asigurări sociale de stat obligatorii calculate pentru perioadele L/01/2018-L/02/2019, prin prezentarea către Serviciul Fiscal de Stat a dărilor de seamă cu informații sau date neveridice.

La 14 iunie 2019, SRL „Cezar-Grup” a depus la Serviciul Fiscal de Stat contestație, solicitând anularea deciziei nr.120/928 din 17 mai 2019 (f.d.22).

Prin decizia Serviciului Fiscal de Stat nr.120 din 27 iunie 2019 pe marginea contestației împotriva deciziei nr.120/928 din 17 mai 2019, emise de către Direcția generală administrare fiscală mun. Chișinău, s-a respins contestația și s-a menținut decizia contestată (f.d.24-26).

Nefiind de acord cu actele emise, la 31 iulie 2019, societatea cu răspundere limitată „Cezar-Grup” s-a adresat cu prezenta acțiune solicitând anularea deciziei Serviciului Fiscal de Stat nr.120/928 din 17 mai 2019 și anularea deciziei Serviciului Fiscal de Stat nr.210 din 27 iunie 2019, care a fost respinsă.

Cu trimitere la prevederile art.8 alin.(2) lit.c), d) și e), art.18 lit.c), art.88 alin.(1), art.92 alin.(1) din Codul fiscal și art.9 alin.(9) din Legea nr.281 din 15 decembrie 2017 bugetului asigurărilor sociale de stat pe anul 2018, instanțele de judecată ierarhic inferioare au conchis că decizia organului fiscal de aplicare a sancțiunilor fiscale, este întemeiată și legală, iar acțiunea depusă de SRL „Cezar - Grup” este neîntemeiate din care considerente urmează a fi respinsă.

Sub acest aspect, instanțele de judecată au constatat că în cadrul controlului fiscal efectuat la SRL „Cezar-Grup”, inspectorii fiscali după contrapunerea datelor din documentele prezentate de contribuabil pentru perioada supusă controlului, cu informațiile și datele din explicațiile angajaților și foștilor angajați, datele benzilor de control a mașinilor de casă și control, precum și reieșind din regimul de lucru al subdiviziunilor, au stabilit următoarele: divergențe între numărul orelor lucrate de către angajați și numărul orelor înscrise în tabelul de pontaj; necorespunderea salariului calculat reflectat în borderourile de calcul a salariului cu cel declarat de către angajați în explicațiile preluate.

Prin divergențe constatate s-a stabilit că SRL „Cezar-Grup” a admis încălcări la stabilirea fondului de salarizare, la calcularea impozitelor ce urmau a fi reținute din salariu și la întocmirea și prezentarea dărilor de seamă la organul fiscal.

Instanțele de judecată nu au reținut argumentele SRL „Cezar-Grup” precum că a prezentat organului fiscale toate actele necesare, deoarece din înscrisurile cauzei derivă că, în cadrul controlului fiscal entitatea nu a prezentat evidența orelor lucrate de facto pe timp de noapte, conform graficelor de lucru stabilite, ținându-se cont de programul de lucru al subdiviziunilor.

Sub acest aspect instanțele au remarcat că neprezentarea acestor documente a impus necesitatea de recalculare a numărului de ore efectiv lucrate în program de noapte, inspectorii fiscali recalculând fondul de salarizare aferent acestora, cu aplicarea unui adaos în mărime de 0,5 din salariul de bază pe unitate de timp stabilit salariatului, în conformitate cu prevederile art.159 din Codul muncii.

Instanțele au subliniat că în cadrul controlului fiscal s-a constatat că SRL „Cezar-Grup” pentru perioada fiscală 01 ianuarie 2018 – 28 februarie 2019 nu a reflectat integral fondul de retribuire a muncii achitat angajaților, respectiv, în rezultatul controlului acesta a fost recalculat în sumă de 205 594 de lei, cu calcularea concomitentă a impozitului pe venit din salariu în sumă de 18 668 de lei.

Din cele menționate, instanțele de judecată ierarhic inferioare au constatat legalitatea și temeinicia actelor administrative contestate de SRL „Cezar-Grup”, or, pe parcursul examinării cauzei reclamanta nu a prezentat probe incontestabile care să combată concluziile și constatările organului fiscal.

Instanța de apel nu a reținut argumentele SRL „Cezar-Grup” precum că organul de control fiscal nu avea atribuții de a recalcula fondul de retribuire a muncii, greșit a aplicat adaosul de 1,5 din salariul funcției și că numărul de ore lucrate de către angajații

întreprinderii era corect reflectat în tabelul de pontaj, fiind considerate neîntemeiate și declarative.

Cu trimitere la dispozițiile art.17 alin.(1) lit.b) din Legea nr. 1593 din 26 decembrie 2002 cu privire la mărimea, modul și termenele de achitare a primelor de asigurare obligatorie de asistență medicală (în redacția legii la momentul controlului), art.9 alin.(9) din Legea bugetului asigurărilor sociale de stat pe anul 2018 nr.281 din 15 decembrie 2017, art.133 alin.(1) pct.14 și alin.(2) pct.141 din Codul fiscal, instanțele de judecată au remarcat că din sensul acestor norme legale rezultă că în virtutea competențelor sale funcționale, Serviciul Fiscal de Stat este în drept de a verifica corectitudinea calculării și achitării impozitului pe venit reținut din plățile salariale, a contribuțiilor de asigurări sociale de stat obligatorii virate de angajatori, contribuțiilor individuale de asigurări sociale de stat obligatorii virate de angajați, a primelor de asigurare obligatorie de asistență medicală în formă de contribuție procentuală la salariu și la alte recompense, achitate de angajatori și angajați.

Având în vedere faptul că Serviciul Fiscal de Stat are competențe de a verifica corectitudinea calculării și achitării impozitului pe venit reținut din plățile salariale, instanța de apel a concluzionat că la emiterea actelor administrative contestate de SRL „Cezar-Grup” au fost respectate dispozițiile legale cu privire la competența autorității publice.

Au fost considerate irelevante argumentele SRL „Cezar-Grup” precum că organul fiscal ar fi admis mai multe erori la efectuarea calculărilor, or, în actul de control fiscal au fost indicate toate erorile admise de către angajator la calcularea și stabilirea salariului, constatările inspectorilor fiscale nefiind combătute de apelantă prin probe pertinente, concludente și admisibile.

Totodată, instanța de apel a menționat că încălcările constatate de inspectorii fiscali sunt confirmate cu certitudine inclusiv prin explicațiile a 79 de angajați și foști angajați ai societății reclamante, dar și prin regimul de muncă (inclusiv a orelor lucrate pe timp de noapte) a subdiviziunilor pentru ultima perioadă fiscală L/04/2019, prezentate, benzile mașinilor de casă și control și salariul minim stabilit prin Hotărârea Guvernului nr.165 din 09 martie 2010.

Instanța de apel a accentuat că SRL „Cezar-Grup” nu a prezentat probe de natură să combată constatările inspectorilor fiscale, motive pentru care, simplul dezacord al ultimei cu concluziile inspectorilor fiscali nu pot fi reținute drept temei de anulare a deciziilor contestate.

Mai mult, atât prin cererea de chemare în judecată, cât și prin cererea de apel, SRL „Cezar-Grup” și-a manifestat dezacordul cu modul de recalculare efectuat de Serviciul Fiscal de Stat, în special, ultima și-a manifestat dezacordul cu situația angajatului XXXXX.

Cu referire la acest aspect, instanța de apel a evidențiat că în actul de control, organul fiscal a efectuat recalculul fondului de retribuire a muncii a angajatului respectiv pentru perioada efectiv lucrată de către acesta, și anume L/08/2018-L/02/2019, dar nu pentru întreaga perioadă supusă controlului, după cum a invocat SRL „Cezar-Grup”.

A fost considerat neîntemeiat și argumentul SRL „Cezar-Grup” precum că prin prezenta acțiune nu a contestat competența Serviciului Fiscal de Stat de a emite decizii și

procedura de emitere a deciziilor, dar a contestat în exclusivitate temeiul și calculele ce au stat la baza emiterii actelor administrative, or, cererea de chemare în judecată SRL „Cezar-Grup” a invocat atât faptul că organul fiscal nu era competent de a o sancționa (susținând că această atribuție revine Inspectoratului de Stat al Muncii), cât și a invocat încălcarea procedurii de examinare a contestației, susținând că nu a fost citată pentru data de 27 iunie 2019, dată la care a fost examinată contestația asupra deciziei de aplicare a sancțiunilor fiscale.

La 06 august 2021 SRL Cezar – Grup a depus recurs nemotivat împotriva deciziei instanței de apel, iar la 02 noiembrie 2021 a fost prezentată motivarea recursului, solicitând admiterea acestuia, casarea integrală a deciziei din 07 iulie 2021 și a hotărârii din 29 mai 2020 a Judecătoriai Chișinău, sediul Rîșcani, cu emiterea unei decizii noi de admitere a acțiunii.

În motivarea recursului SRL „Cezar-Grup” a invocat ilegalitatea și netemeinicia deciziei instanței de apel, declarând că Curtea de Apel Chișinău a examinat superficial prezenta speță, apreciind arbitrar probele administrate, nu au fost dovedite circumstanțele considerate de instanța de apel ca fiind stabilite, cu interpretarea eronată a normelor de drept material.

Recurenta a indicat că instanțele de judecată ierarhic inferioare nu au luat în considerare argumentele sale, dar a preluat poziția Serviciului Fiscal de Stat expuse în referințe.

Niciuna din argumentele sale nu și-a găsit o analiză amplă, instanțele limitându-se doar la declararea că nu sunt aduse probe concludente și pertinente întru susținerea acțiunii.

A notat că în conformitate cu prevederile art.225 alin.(2) din Cod administrativ, prima instanță și instanța de apel pe lângă faptul verificării dacă autoritatea publică și-a exercitat dreptul discreționar, urma să ia în considerație și toate faptele relevante pentru o astfel de exercitare. La caz, instanțele de judecată s-au limitat doar la faptul că au recunoscut dreptul Serviciului Fiscal de Stat de a emite actele administrative contestate.

Consideră că instanțele de judecată ierarhic inferioare s-au expus doar asupra formei deciziilor, fără a intra în esența acestora, indicând că acestea „sunt legale, emise cu respectarea procedurii și competenței stabilite de lege”.

A precizat că în prezenta acțiune nu a contestat dreptul Serviciului Fiscal de Stat de a emite decizii, nu a contestat procedura de emitere a acestor decizii, dar a contestat temeiul și calculele care au stat la baza emiterii acestor decizii, viciindu-le drept urmare ca conținut.

Mai mult, în apelul său a menționat instanței de apel asupra necesității aprecierii tuturor actelor contestate prin prisma conținutului, prin prisma documentelor și probelor aduse de Serviciul Fiscal de Stat ca temei pentru emiterea deciziilor contestate, care însă au fost ignorate de instanța de apel, limitându-se la aceeași formulă de constatare a competenței.

De asemenea, a invocat recurenta că la emiterea deciziilor contestate, sarcina probațiunii încălcărilor admise de către SRL „Cezar-Grup” era pusă pe seama Serviciului Fiscal de Stat.

Cu atât că, în contestațiile depuse, cât și ulterior a pus la îndoială probele aduse de Serviciul Fiscal de Stat.

În argumentarea poziției sale, s-a axat exact pe aceleași înscrisuri prezentate de către Serviciul Fiscal de Stat (declarațiile angajaților, tabelele de pontaj, calculele făcute de SFS), solicitând instanțelor judecătorești aprecierea lor prin prisma legalității și temeiniciei.

Consideră greșită concluzia instanței de apel precum că încălcările constatate de inspectorii fiscali sunt confirmate cu certitudine prin explicațiile a 79 de angajați ai săi, dar și prin regimul de muncă (inclusiv a orelor lucrate în timp de noapte) a subdiviziunilor pentru ultima perioadă fiscală L/04/2019, prezentate, benzile mașinilor de casă și control și salariul minim stabilit prin HG nr.165/2010, deoarece lipsește o motivare clară în acest sens, cu indicarea ce anume se probează prin înscris (dacă el în genere a fost examinat de instanță). Respectiva „concluzie” a instanței rămânând a fi doar o afirmație neîntemeiată, fapt ce denotă lipsa unei analize a circumstanțelor cauzei.

Distinct recurenta a reținut că din răspunsul nr.833 din 26 iunie 2019 a Inspectoratului Muncii, evidența timpului de muncă în conformitate cu art.106 din Codul muncii este asigurată de către angajator în baza tabelului de pontaj, care a fost prezentat de către ea la efectuarea controlului, care de altfel se regăsește și la actele cauzei.

Respectivul tabelul de pontaj, ca unic document de evidență a timpului de lucru efectiv prestat de către angajații săi, nu a fost recunoscut nul. Nulitatea acestuia nu s-a invocat de către Serviciul Fiscal de Stat nici la etapa desfășurării controlului, nici în cadrul examinării litigiului în instanță.

În viziunea recurentei nu este clar din care motiv tabelul de pontaj prezentat grupului de control nu a fost luat în considerare la calcularea timpului efectiv lucrat de către angajați (inclusiv în orele de noapte). Mai mult, în cadrul dezbaterilor judiciare reprezentantul organului fiscal nu a putut să dea răspuns care anume document urma să fie întocmit și prezentat pentru probarea orelor efectiv lucrate de către angajații săi, precum și nici să-și argumenteze poziția prin prisma legislației în vigoare.

Trimiterile organului fiscal la un oarecare „grafic de lucru” sunt lipsite de suport juridic, atât timp cât legislatorul pentru evidența timpului efectiv lucrat impune angajatorul să completeze tabelele de pontaj.

Sunt lipsite de temei legal afirmațiile intimatei precum că ar exista divergențe între numărul de ore lucrate de facto și numărul orelor înscrise în tabelul de pontaj, în situația în care lipsesc probe în acest sens, iar explicațiile preluate de la angajați au fost pe deplin combătute prin proba cu martorii.

Recurenta a susținut că pentru sumele achitate către salariați, aceștia semnează documentele primare, iar potrivit contractului individual de muncă mărimea salariului a fost în prealabil coordonată cu fiecare salariat în parte. Numărul de ore lucrate de salariați sunt reflectate în tabelul de pontaj (inclusiv orele suplimentare și de noapte). Plângeri din partea salariaților privind necorespunderea orelor efectiv lucrate cu numărul de ore reflectate în tabelele de pontaj nu au fost înregistrate.

Mai mult, astfel de plângeri nu au fost înregistrate nici la Inspectoratul de Stat al Muncii.

Organul fiscal nu a prezentat probe la acest capitol, deci se atestă faptul că salariaților li s-a achitat mărimea salariului de funcție potrivit numărului de ore efectiv lucrate.

De fapt, recalcularea fondului de salarizare făcută de grupul de control depășește atribuțiile legale de care dispun serviciile fiscale.

Stabilirea mărimii salariilor ține în exclusivitate de atribuțiile angajatului și patronului, cu respectarea minimului stabilit de legislație.

Nici unul din salariile de funcții reflectat atât în schema de încadrare, cât și în contractul individual de muncă nu se plasează sub limita minimă stabilită de legislator, fapt confirmat de către reprezentanții SFS în cadrul controlului.

Afară de acesta, atât la momentul întocmirii actelor administrative contestate, cât și la etapa dezbaterilor judiciare s-a ținut cont de declarațiile luate de la angajații săi, actuali și foști.

În acest sens, recurenta a reținut că declarațiile au fost completate în baza unui formular-tipizat (conform Anexei nr.1 la Ordinul IFPS nr.604 din 23 aprilie 2014), în care au fost specificate drepturile și obligațiile persoanei de la care se solicită explicații, însă luând cunoștință cu acestea se constată că ele se referă la administrația SRL „Cezar - Grup” și nu la angajat.

A accentuat că în acest formular-tipizat nu se regăsește obligația persoanei ce dă explicații de a prezenta date veridice și nici răspunderea pe care o poate purta această persoană pentru prezentarea de date false.

Din cele 79 de declarații făcute de actualii și foștii angajați ai SRL „Cezar Grup”, doar declarațiile a 3 foști angajați și anume, XXXXX, XXXXX și XXXXX, erau în detrimentul său, celelalte 76 confirmau faptul că salariile negociate prin contractul individual de muncă se achitau integral, că orele suplimentare și nocturne se achitau suplimentar.

Mai mult, cele 3 explicații făcute de foștii lucrători ai SRL „Cezar Grup”, cu care raporturile contractuale au fost rupte din inițiativa angajatorului.

Pentru a exclude orice dubii, a solicitat audierea în ședințele de judecată cel puțin a unuia din cei 3 foști angajați, fiind admisă audierea martorului XXXXX, care în ședința din 06 martie 2020, fiind preîntâmpinat de răspunderea penală pentru darea declarațiilor false, a comunicat că în perioada decembrie 2017 - iulie 2018 și-a efectuat studiile la școala profesională nr.6 de electric-auto mecanic, având și alte activități. La SRL „Cezar Grup” venea pe cont propriu pentru a învăța o meserie suplimentară; salariul indicat în explicațiile prezentate SFS nu corespunde de facto salariului pe care-l primea la SRL „Cezar Grup”; sumele indicate în explicații le-a „rotunjit”, incluzând în ele premiile primite și bacșișurile încasate; la prezentarea explicațiilor nu a fost avertizat de darea de declarații false, iar la completarea formularului era asistat de 3 reprezentanți ai fiscoi, care îi insuflau răspunsurile pe care trebuie să le prezinte.

În opinia recurenteii declarațiile martorului XXXXX integral pun la îndoială insinuările făcute de SFS, corespunzător și legalitatea actelor administrative contestate.

Din cele menționate, recurenta consideră că actele administrative contestate conțin insinuări absolut declarative în special datele din tabelele de pontaj privind orele lucrate de angajați în unele cazuri nu corespund situației reale, reieșind din regimul de lucru a

subdiviziunilor (orele de noapte); contractele de muncă, explicațiile angajaților și foștilor angajați prezentate în cadrul controlului.

În esență, unica probă adusă de organul fiscal în susținerea acuzărilor aduse sunt explicațiile angajaților, analiza cărora am prezent mai sus.

Multiple discrepante se conțin și în Anexa 1-14 la Actul de control nr.692922 din 18 aprilie 2019 (care a stat la baza deciziilor contestate) și anume: la orele de noapte calculate de entitate pe parcursul perioadei de verificate în mărime de 10 772 de ore, Serviciul Fiscal de Stat a mai calculat suplimentar 4 058 de ore, considerând eronat că pe timp de noapte a activat întreg schimbul din local (bucătar, pizzar, barman, chelner), deși realmente în orele de noapte în local rămânea de cele mai dese ori doar barmanul. Este specificul orelor de noapte, clienții sunt dispuși să servească cafea, alcool, fiindu-le propuse și bucate preparate din timp. Pentru deservirea unui cerc mic de clienți, care vizitau localul în orele de noapte era suficientă prezența a 1-2 angajații. Benzile mașinilor de casă și control confirmă doar faptul că localul activa la o anumită oră nocturnă, nu și numărul de angajații care erau real antrenați în deservire la acea oră. La efectuarea „recalculării” de serviciul fiscal, contrar prevederilor art.159 din Codul muncii, adaosul calculat pentru orele de noapte a constituit nu 0,5 din salariul funcției (conform contractelor individuale de muncă, încheiate cu angajații), ci tocmai 1,5, iar calculele făcute nu de la salariul de bază (negociat între angajator și angajații), ci din salariile în care deja erau incluse sporurile pentru orele de noapte, plățile pentru concedii etc.

În aceste circumstanțe, însăși calculele făcute de organul fiscal pentru „orele de noapte”, adăugate arbitrar și neîntemeiat, depășesc normativele legale cu peste 80 mii lei.

Mai mult, în Anexa nr. 5 la Actul de control nr.692922 din 18 aprilie 2019, la rândul 7 în privința angajatei XXXXX, cu salariul de funcții de 19,16 lei per oră (3 200 de lei lunar), calculele au fost făcute reieșind din salariul de 29,76 de lei per oră. În anexa nr. 8 la Actul de control nr.692922 din 18 aprilie 2019, la rândul 7 în privința angajatei XXXXX, cu salariul de funcții de 20,35 de lei per oră (3 400 de lei lunar), calculele au fost făcute reieșind din salariul de 23,95 de lei per oră.

Astfel de calcule eronate au fost puse la baza actelor administrative emise de Serviciul Fiscal de Stat, prin care s-a dispus tragerea ei la răspundere pecuniară substanțială, fiind adăugate ore de noapte minorilor, femeilor gravide, persoanei cu dizabilități de gradul II, etc., deși conform art.103 alin.(5), art.250 alin.(4) și art.255 alin.(1) din Codul muncii, atragerea acestora la munca de noapte este interzisă.

La fel, pentru unii angajații „recalcularea” a fost făcută pentru întreaga perioadă supusă controlului, fără a se ține cont de faptul că aceștia au fost angajații în perioade diferite controlului, cum ar fi în cazul lui XXXXX, care a fost angajat începând cu 23 august 2018, iar „recalcularea” s-a făcut pentru întreg anul 2018, fapt ce rezultă din contractul individual de muncă din 23 august 2018,

Subsecvent, recurenta a notat că inspectorii fiscali nu au verificat contractele individuale de muncă, cererile suplimentare depuse de către angajații în partea ce ține de micșorarea numărului de ore (trecerea de la durata de 8 ore la 4 ore, cum ar fi în cazul angajatei XXXXX), orele de noapte au fost stabilite arbitrar fără a se lua drept bază tabelul de pontaj completat de către angajator.

Cu referire la angajatul XXXXX (conducător auto), recurenta a subliniat că acesta la demisionare a primit salariul în sumă de peste 7 000 de lei, iar în Actul de control a fost indicat că acesta a încasat doar 6 000 de lei, respectivul calcul a fost efectuat rezultând din salariul de 9 000 de lei.

În conformitate cu art.244 alin.(1) din Codul administrativ, hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.

Conform art. 245 alin.(1) și (2) din Codul administrativ, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la 07 iulie 2021, în ședință publică.

La 09 iulie 2021, prin intermediul poștei electronice, Curtea de Apel Chișinău a notificat SRL „Cezar- Grup” dispozitivul deciziei din 07 iulie 2021 (f.d. 184).

Totodată, din materialele cauzei rezultă că la 11 octombrie 2021 SRL „Cezar-Grup” i-a fost notificată decizia integrală a instanței de apel, fapt ce rezultă din avizul poștal de recepție nr.DS8005402806AS (f.d. 189).

În condițiile enunțate, recursul nemotivat din 06 august 2021 și cel motivat din 02 noiembrie 2021, au fost depuse în conformitate cu prevederile art.245 din Codul administrativ.

La 26 octombrie 2021 și respectiv la 02 noiembrie 2021, Curtea Supremă de Justiție a expedit în adresa Serviciului Fiscal de Stat copia recursului depus de SRL „Cezar-Grup”, cu înștiințarea despre necesitatea prezentării referinței, notificată intimatului la 02 noiembrie 2021 și 09 noiembrie 2021, fapt ce rezultă din avizele poștale de recepție nr.DS8005559154AS și nr. DS8005679464AS (f.d. 202-203).

La 19 noiembrie 2021 Serviciul Fiscal de Stat a depus referința, solicitând să fie declarat inadmisibil recursul depus de SRL „Cezar-Grup”, deoarece temeiurile recursului nu se încadrează în prevederile legale de admisibilitate al acestuia, cu menținerea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, pe care le consideră legale și întemeiate.

Examinând temeiurile invocate în recurs în raport cu materialele cauzei, și obiecțiile din referința depusă, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție îl consideră inadmisibil, din următoarele motive.

În conformitate cu art.246 alin.(1) din Codul administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă este inadmisibil, recursul se declară ca atare printr-o încheiere, iar în acord cu alin.(2) din art.246 din Codul administrativ, recursul se declară inadmisibil în special în cazurile enumerate la literele a)-f).

Din analiza acestor prevederi, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului, în special, nu se limitează doar la temeiurile menționate ci urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate, veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că sintagma „*in special*” denotă caracterul neexhaustiv al temeiurilor de inadmisibilitate și în același timp oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă și care pe cale de consecință nu pot însuși un eventual succes rezultat din examinarea cererii în completul de 5 judecători.

În această ordine de idei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ reține că, Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevolutiv al recursului dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate sau, după caz, hotărârile Curții de apel ca primă instanță într-o eventuală examinare în fond și invocare ex officio a erorilor de drept.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ notează că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. Acest argument rezultă și din particularitățile de formă ale reglementării recursului în Codul administrativ și anume din sintagma „motivarea recursului” de la art.245 alin.(2) din Codul administrativ. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

De asemenea, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ.

Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct.38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct.230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct.85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct.45). Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective, urmând de ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p.141,§39).

La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi

conforme cu cerințele articolului 6§1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, §31, Seria A, nr.212-A).

În circumstanțele menționate, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a declara inadmisibil recursul depus de SRL „Cezar-Grup”.

În conformitate cu art. 230 și art. 246 din Codul administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul depus de Societatea cu Răspundere Limitată „Cezar-Grup”, se declară inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

judecătorii

Iurie Bejenaru

Aliona Miron